

platí ustanovení příl. B k § 2 II. prov. předpisu k zák. o dani z lihu. Nař. č. 105/20 nabylo podle oddílu E. účinnosti pro celé území republiky čsl. dnem 1. března 1920 a týmž dnem pozbyla platnosti všechna odlišná ustanovení (srov. nál. Boh. F. 5621/31).

Podle ustanovení oddílu I. č. 6 lit. d) přílohy B k § 2 II. výnosu býv. rak. min. fin. z 21. července 1899 č. 130 ř. z. ve znění nař. téhož min. z 30. listopadu 1899 č. 238 ř. z. — kterážto ustanovení podle toho, co bylo svrchu uvedeno, platí od 1. března 1920 i na Slov. — osoby, které chtějí odebíratí líh denaturovaný všeobecným prostředkem denaturálním k prodeji dalšímu — ať ve velkém, ať v malém — potřebují k tomu povolení fin. úřadu I. stolice; toto povolení smí se udělit jen podle poměrů místní potřeby; nesmí se udělit osobám, jejichž jmění jest v konkursu nebo které byly pravoplatně odsouzeny pro zločin nebo pro přeštep spáchaný ze ziskuchtivosti nebo pro podloudnictví nebo pro těžký přeštep duchodkový, nebo těm, které mají destilační aparát ve své budově nebo ve skupině budov, ve které se další prodej má konati; nastala-li nebo vešla-li ve známost některá z uvedených vylučujících příčin teprve, když povolení bylo uděleno, musí býti udělené povolení odňato. Z těchto ustanovení plyne, že úřad uděluje povolení k prodeji denaturovaného lihu podle volné úvahy, jsa vázán jen v tom směru, že určitým osobám povolení to udělit nesmí. Nezakládají tedy cit. ustanovení pro žadatele právní nárok na udělení takového povolení, a to ani tenkrát, když otec osoby žádající o povolení k prodeji denaturovaného líhu povolení takové měl.

Neměl-li však st-1 ani podle posléz zmíněných ustanovení vůbec právního nároku na povolení k prodeji denaturovaného lihu, nemohlo zamítnutím jeho žádosti býti zasaženo do nějakého jeho subj. práva (§ 2 zák. o ss.).

Č. 9442.

Církevní věci. — Matriky (Slovensko): Je-li v židovské náboženské obci ustanoven rabín, není podrabín oprávněn vésti matriky.

(Nález ze dne 23. října 1931 č. 15.079.)

Věc: Josef W. ve Z. proti ministerstvu školství a národní osvěty (referátu v Bratislavě) o vedení matrik.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Okresní úřad v B. výměrem z 10. února 1926 nařídil podrabínu Josefu W., dnešnímu st-li, aby vedení matrik autonomní orthodoxní židovské obce náboženské ve Z. ihned odevzdal Ignáci A., hlavnímu rabínu ve Z., poněvadž podle § 2 nař. min. vyuč. ze 13. listopadu 1885 č. 1924 pres. je k vedení matrik autonomní orthodoxní židovské obce náboženské oprávněn hlavní rabín a nikoli podrabín. Nař. rozhodnutím byl výměr ten v pořadí správních stolic potvrzen.

Stížnost na toto rozhodnutí neshledal nss důvodnou: — — —

Stížnost vytýká jako nezákonnost, že žal. úřad, ukládaje st-li, aby vedení matrik odevzdal rabínovi, porušil ustanovení § 4 nař. min. vyuč. ze 13. listopadu 1885 č. 1924, neboť st-l byl pověřen židovskou náboženskou obcí ve Z. vedením matrik a vede je již od roku 1917.

Uvažuje o této námitce neměl nss příčiny, aby v tomto případě zkoumal, do jaké míry byla ustanovení organizačního statutu o vedení matrik židovských náboženských obcí vydaného min. nař. ze 13. listopadu 1885 č. 1924 R. T. č. 250/1885 změněna min. nař. z 21. ledna 1888 č. 1191 pres. R. T. č. 114/1888 o úpravě záležitostí židovských obcí náboženských a jejich poměrů k záležitostem matričním, neboť již z min. nař. čís. 1924/1885 — stížností dovolaného — plyne bezdůvodnost názoru st-lem zastávaného. Ustanovuje se v § 4 nař. č. 1924/1885 — ve stížnosti citovaném — že i v tomto případě, když si církevní obec sama volí svého matrikáře, zůstávají v platnosti ustanovení § 5 tohoto nař. Poněvadž pak v tomto paragrafu se odkazuje na § 2 tohoto nař., podle něhož matrikářem může býti jen rabín, nebo rabínův náměstek (učitel náboženství), a poněvadž rabínův náměstek (učitel náboženství) musí podle § 7 téhož nař. odevzdati vedení matrik rabínovi, je-li takový ustanoven, nemůže tvrzení stížnosti, že st-l byl pověřen židovskou obcí náboženskou ve Z. vedením matrik a že je vede již od roku 1917, i kdyby bylo správné, otřásti zákonitostí nař. rozhodnutí, ukládajícího stěžovateli, aby matriky autonomní orthodoxní židovské obce náboženské odevzal rabínovi Ignáci A. Že by Ignác A. nebyl rabínem řádně ustanoveným, stížnost netvrdí.

Č. 9443.

Policejní věci (Slovensko): Výrok o vypovězení z tuzemska podle § 10 zák. čl. V:1903 musí úřad náležitě odůvodniti.

(Nález ze dne 23. října 1931 č. 15.080.)

Věc: Dr. Teodor N. v P. proti zemskému úřadu v Bratislavě, o vypovězení z republiky.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vadnost řízení.

Důvody: Nálezem okresního úřadu v Ž. z 21. srpna 1928 byl st-l na základě § 10 zák. čl. V:1903 vypovězen z území čsl. republiky s příkazem, že je musí do 48 hodin opustiti, a to proto, že svým pobytem v Ž. zneužil práva pohostinství. Nález ten byl nař. rozhodnutím v postupu stolic správních potvrzen s odůvodněním, že vypovězení bylo v zájmu veřejné bezpečnosti a veřejného klidu nutné.

O stížnosti na toto rozhodnutí uvažil nss:

Podle § 10 zák. čl. V:1903, může býti policejním úřadem ze státního území kdykoliv vykázán, po případě i nuceně odstraněn cizinec, který se řádně nelegitimuje, který neprokáže, že má prostředky k vydržování sebe a své rodiny, nebo jehož přítomnost na zdejším území je pro zájmy státní nebo pro veřejnou bezpečnost a veřejný pořádek povážlivá.